

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.123/2011/33.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. november 14. és 15. napján** tartott tárgyalás alapján meghozta és 2012. november 15. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. október 28. napján kelt 8.B.1070/2008/33. számú ítéletét III. r. vádlottal szemben - a vagyonelkobzást elrendelő rendelkezésen felül - hatályon kívül helyezi és a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző kábítószerrel visszaélés büntette miatt ellene indult büntetőeljárást **megszünteti**.

I. r. és IV. r. vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja**:

I. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdés és (4) bekezdés II. tétele szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti. A főbüntetését 5 (öt) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti; feltételes szabadságra nem bocsátható.

IV. r. vádlott házi őrizetének beszámítását akként változtatja meg, hogy egy nap szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A Fővárosi Bíróság B.200/2003/83. számú ítéletének végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és IV. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

I. r. és IV. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 132.079 forint bűnügyi költségből 22.955 (Huszonkettőezer-kilencszázötvenöt) forint bűnügyi költséget IV. r. vádlott köteles megfizetni az államnak, míg I. r. vádlottat érintően felmerült 109.124 (Egyszázkilencezer-egyszázhuszonnégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen III. r. vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye. A további vádlottakkal szemben fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság 2010. október 28. napján kelt 8.B.1070/2008/33. számú ítéletében I. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés

szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt mint különös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra;

III. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) bekezdés 4. fordulat szerinti kábítószerfüggő személy által elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra;

IV. r. vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés b./ pont szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt mint különös visszaesőt 5 év 6 hó fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a Fővárosi Bíróság 6.B.200/2003/83. számú ítéletével kiszabott büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette, és megállapította, hogy e vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett a járulékos kérdésekről: a vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött idő beszámításáról; I. r. és III. r. vádlottaktól lefoglalt készpénz vagyonek Kobzásáról, valamint egyéb tárgyak elkobzásáról, megsemmisítéséről, illetve kiadásáról. Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a felsorolt vádlottak terhére súlyosításért, míg az előbbiekben nem jelzett, a Btk. 282/A. § (1) bekezdése szerinti kábítószerrel visszaélés büntette vádjá alól felmentett II. r. vádlottra vonatkozóan a bűnösség megállapításáért és büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést. I. r., IV. r. vádlottak védőkkel, továbbá III. r. vádlott védője enyhítésért jelentettek be jogorvoslatot. II. r. vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.891/2010/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést valamennyi vádlott tekintetében visszavonta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla állapítsa meg az elsőfokú bíróság ítéletének II. r. vádlottra vonatkozó jogerőre emelkedését. Egyebekben a vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak tartotta azzal, hogy I. r. vádlott kábítószer függőségével kapcsolatos kérdés tekintetében az elsőfokú bíróság nem oldotta fel az ellentéteket; nem indokolta meg, hogy miért azoknak a szakértőknek a véleményét fogadta el, melyek szerint e vádlott nem függő, illetve miért vetette el az ezzel ellentéteseket. Indítványozta ezért bizonyítás felvételét, ennek keretében a szakértők megidézésével az előbbi ellentmondás feloldását.

A Fővárosi Ítéltábla 2011. május 12. napján kelt 3.Bf.123/2011/4. számú végzésével a II. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát mellőzte és megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán a Fővárosi Bíróság 8.B.1070/2008/33. számú ítélete e vádlott tekintetében 2011. május 10. napján jogerőre emelkedett. Ugyancsak mellőzte a felülbírálatot az I. r. vádlottal szemben az I/A, II. pontban (elsőfokú ítélet 7. oldal), a IV. r. vádlott tekintetében ugyancsak a II. pontban (8. oldal 1. bekezdés). A felsorolt pontokban írt cselekmény-részekben az elsőfokú bíróság nem alkalmazott ugyan felmentő rendelkezést, azonban mellőzte a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságára vezető tények rögzítését. Az elsőfokú ítéletnek e részével

szemben nem jelentettek be jogorvoslatot, ezért a jogerő e tekintetben a Be. 348. § (2) bekezdésére figyelemmel ugyancsak beállt.

A felülbírálat tárgyát ezért I. r. vádlottnál az I/B, IV. r. vádlott esetében a III. pont szerint történeti tényállások képezték. A másodfokú bíróság az ügyészi indítvány alapján bizonyítás felvételét rendelte el és másodfokú tárgyalást tartott a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által kifogásolt kérdésben. A védelem által felkért dr. XX - dr. ZZ, dr. YY - dr. VV párosokat a Be. 112. § (2) bekezdés 1. mondata alapján szakértőként vonta be a bizonyítási eljárásba. A másodfokú tárgyaláson az előbbi szakértők mellett meghallgatta dr. QQ-t és dr. WW-t is I. r. vádlott kábítószer függőségével kapcsolatosan. A három szakértői párosból az elsőfokú eljárásban dr. QQ - dr. WW nyilvánított olyan véleményt, hogy a vádlott nem függő, míg dr. XX - dr. ZZ függőségét állapította meg. Dr. YY - dr. VV pedig a két ellentétes szakvélemény közül I. r. vádlott függőségét véleményezte. A szakértők az eljárás korábbi szakában előterjesztett, előbbieik szerinti véleményüket a másodfokú tárgyaláson is fenntartották.

Az I. r. vádlott védője a lefolytatott másodfokú bizonyítási eljárás alapján elsődlegesen a minősítés megváltoztatását indítványozta, mert beigazolódott a vádlott függősége. Kérte ezért a cselekmény kábítószerfüggő személy által elkövetettnek történő minősítését. Álláspontja szerint tévedett továbbá az elsőfokú bíróság abban is, amikor azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott továbbértékesítés céljából tartotta a kábítószer. Ezzel szemben a terhére csupán tartási típusú cselekmény megállapítása indokolt. Felhívta a figyelmet a vádlott személyi körülményében bekövetkezett pozitív változásokra, erre is tekintettel a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A III. r. vádlott védője az ügyészség által vád tárgyává tett cselekményeket tekintette a kiindulási pontnak, melyre vonatkozóan az elsőfokú bíróság számot adott arról, hogy milyen jelentőséget tulajdonít a titkos adatgyűjtésnek, melyhez képest a vádlott tagadta, hogy ő helyezte volna a kerítésbe a megtalált kábítószer. Arra figyelemmel, hogy a kábítószer megszerzésével és átadásával kapcsolatban a vádiratban foglaltakat nem lehetett kétséget kizáróan bizonyítani, indítványozta a védenca felmentését az ellene emelt vád alól. Másodlagosan a minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését kérte, mivel legfeljebb tartási típusú cselekményben látta esetlegesen megállapíthatónak a III. r. vádlott bűnösségét.

A IV. r. vádlott védője felhívta a figyelmet e vádlott korábbi, 2005-ös elítélésére, ezzel kapcsolatban a természetes egység megállapítását kérte. Amennyiben a másodfokú bíróság mégis érdemben bírálná felül az elsőfokú ítéletet, jelezte, hogy a megtalált mennyiség hatóanyag tartalma kismértékben haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Az sem zárható ki teljes bizonyossággal, hogy a vádlott ne lenne függő, ámbár kétségtelen a szakértői vélemények között nem volt ellentmondás. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének enyhítését kérte.

A vádlottak valamennyien csatlakoztak a védők által elmondottakhoz.

Az ügyész felszólalásában számba vette I. r. vádlott kábítószer függőségéről készült hat szakértői véleményt, melyek e kérdésben alapvetően ellentmondóak voltak. Ezt az ellentmondást az eljárás során a másodfokú eljárásban sem sikerült feloldani, melyet így a vádlott javára kell értékelni. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság kábítószerfüggő személy által kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetettét állapítsa meg e vádlottat terhelően. A minősítés változása folytán a büntetés tételkeret lényegesen csökkent, azonban az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés éppenséggel megfelelt a különös visszaesés folytán felemelt felső határ középértékének.

A III. r. vádlott tekintetében észlelte, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2008. december 18. napján jogerős, majd a Fővárosi Bíróság 2010. március 31. napján jogerős ítéleteivel már elbírálta e vádlott kábítószerfüggőként elkövetett forgalmazási típusú cselekményét. E határozatokkal természetes egységet képez a jelen eljárásban elbírálásra kerülő cselekmény. Kérte ezért a III. r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetését.

Álláspontja szerint a IV. r. vádlott esetében nincs szó természetes egységről, mivel a korábbi elítélés jogerőre emelkedés után követte el a jelen eljárás tárgyát képező cselekményét. E vádlott esetében az átiratában foglaltakkal egyezően az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt csak a fellebbezéssel érintett I. r., III. r. IV. r. vádlottak tekintetében bírálta felül. A felülbírálatot mellőzte a jogerősen felmentette II. r. vádlott esetében.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok nagyobb részének betartásával folytatta le az eljárást. III. r. vádlott esetében az ügyész helytállóan észlelte a másodfokú tárgyaláson, hogy III. r. vádlottal szemben az elsőfokú eljárás tárgyát képező, 2006. június 13. napján kifejtett elkövetési magatartást követő más eljárásokban ugyanilyen cselekmény miatt jogerős ítéletek születtek e vádlottal szemben. Az elsőfokú bíróság az ítéletének 6. oldalán az e vádlott előéletével kapcsolatos felsorolás 3. és 4. pontjában helytállóan jelölte meg e körben a Pesti Központi Kerületi Bíróság, valamint a Fővárosi Bíróság e tárgyban hozott jogerős határozatait. Ebből az következik, hogy II. r. vádlottal szemben folyamatban volt más eljárásokban már az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalakor jogerős döntések születtek kábítószerfüggő személyként elkövetett forgalmazási típusú, közegészséget sértő bűncselekménye tekintetében. Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat I. pontja szerint a kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet képeznek az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, vagyis jelen esetben a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző bűncselekmény. A jogegységi határozat így kizárja az azonos típusú elkövetés tekintetében a halmazat megállapíthatóságát. Az azonos típusú elkövetési magatartásoknak a természetes egysége folytán a különböző időpontokban megvalósított cselekményeknél a kábítószer mennyiségek tiszta

hatóanyagtartalmának az összeadásával egy rendbeli bűncselekmény megállapítása indokolt.

A III. r. vádlott a jelen eljárás tárgyát képező forgalmazási típusú cselekményét 2006. június 13. napján követte el, ugyanilyen jellegű cselekményeit - melyeket 1996. évtől kezdődően 2005. január 13-ig követett el - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2008. december 18, valamint a Fővárosi Bíróság 2010. március 31. napján bírálta el jogerősen. Az összesen három cselekmény együttes elbírálását az eljárások során mellőzték, ilyen körülmények között a vádlott jelen eljárásban megvalósított cselekménye természetes egységet képez a Pesti Központi Kerületi Bíróság, valamint a Fővárosi Bíróság az előbbiek szerint elbírált jogerős ítéleteiben elbírálttal. Ez azt jelenti, hogy bármelyik rész-cselekmény jogerős elbírálása után az azonos típusú cselekmény miatti eljárást *res iudicata* (ítélt dolog) címén meg kell szüntetni. Abban az esetben, ha az együttes hatóanyag tartalom a minősítést súlyosítaná, az ügyész a vádlott terhére a már jogerősen elbírált ügyben perújítási indítványt terjeszthet elő. Megjegyzendő, hogy a Fővárosi Bíróság utóbb elbírált ítéletében a vádlottat jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek, így az előbbi feltétel fennállása nem valószínűsíthető.

A 6/2009. Büntető jogegységi határozat szerint *„Amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett, és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírált, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicata-t eredményez. A Be. 6. § (3) bekezdésének d./ pontjára figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek olyan rész-cselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét. Ebben az esetben a Be. 408. § (1) bekezdésének a/2. pontja alapján perújításnak lehet helye”*. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a jelen eljárásban az elsőfokú bíróság által elbírált cselekmény is - az idézett jogegységi határozat szerint - ítélt dolognak tekintendő, melynek következtében az elsőfokú eljárás idején a Be.332. § (1) bekezdés c.) pontja, a másodfokú eljárásban pedig a Be. 373. § (1) bekezdés l/d. pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye. Utóbbi jogszabályhelyre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla III. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által hozott, a Btk. 282/C. § (2) bekezdés 4. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntette miatt a büntetőjogi felelősségét megállapító, és emiatt jogkövetkezményeket alkalmazó ítéletét - a vagyonek Kobzásra vonatkozó törvényes rendelkezés kivételével - hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

Az elsőfokú eljárásban elmaradt továbbá az ellentétes szakvélemények közti ellentmondás feloldása I. r. vádlott kábítószer függősége tekintetében. E kérdésben nem hagyható figyelmen kívül, hogy vele szemben is született forgalmazási típusú cselekmény miatt bírósági ítélet, melyet az elsőfokú bíróság az ítéletének az 5. oldal 3. bekezdésében ismertetett. A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság az ott felhívott ítéletében kábítószerfüggő személyként elkövetett cselekményben mondta ki I. r. vádlott bűnösségét. Az ítélet a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság határozata

folytán 2006. június 6. napján emelkedett jogerőre. Ezt követően hét nap múlva, 2006. június 13. napján követte el a vádlott a I/B. pontban terhére rótt bűncselekményt, immár - az elsőfokú ítélet szerint - nem függőként. E körülményt összevetve a másodfokú eljárás során felvett bizonyítással megállapítható, hogy helytállóan hivatkozott arra az ügyész, hogy kétségek merültek fel a tekintetben, hogy I. r. vádlott esetlegesen mégiscsak függőként követte el a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt. Az előbbi körülményekre is visszavezethető rész-megalapozatlanságot a másodfokú bíróság az ügyész e tekintetben is helytálló indítványa alapján a fellebbezési eljárásban felvett bizonyítással orvosolta.

Ugyancsak részben e vádlottal, részben pedig a IV. r. vádlottal kapcsolatosan észlelte a másodfokú bíróság, hogy a tényállás I/B., illetőleg III. pontjában a kábítószer hatóanyagtartalmának pontos és megalapozott rögzítése mellett elmulasztotta az elsőfokú bíróság annak megjelölését, hogy a kábítószer mennyisége hogyan aránylik a jelentős mennyiség alsó határához. Márpedig e körülménynek a büntetés kiszabása szempontjából van jelentősége.

Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a kábítószer vásárlására szánt pénz vagyonekbevezését az 1/2008. Büntető jogegységi határozat alapján rendelte el (első fokú ítélet 28. oldal). Nem mellőzhető ugyanakkor annak rögzítése, hogy az ítélet e része milyen ténybeli alapon nyugszik.

Az előbbi okból az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és d./ pontjai szerinti megalapozatlanságban szenved, mert a megállapított tényállás egy részében hiányos, illetve helytelen ténybeli következtetésen alapul. Ezt a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma, ténybeli következtetés és a felvett bizonyítás - alapján orvosolt a tényállás kiegészítésével a következők szerint:

- az elsőfokú ítélet 7. oldal 2. bekezdésében írtakat azzal pontosítja, hogy I. r. vádlott a cselekmények elkövetésének idején kábítószerfüggő volt;
- ugyanitt a I/B. pontban rögzíti, hogy a I.r. vádlottól lefoglalt, mintegy 60 gramm kokainbázist tartalmazó por hatóanyagtartalma másfélszeresen haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát;
- a 8. oldalon a III. tényállási pontban megállapítja, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt kábítószer kokain hatóanyagtartalma a 40 grammot éppen meghaladta, a jelentős mennyiség alsó határát igen kis mértékben lépte át;
- I. r. vádlott kábítószer vásárlására 312.000 forint, 5.545 euró és 495 dollár; III. r. vádlott 429.000 forint pénzeszeget szánt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg a történeti tényállást. Helyesen rögzítette az I/B. pontban, hogy a lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer mellett annak méréséhez, kiszéréséhez és hígításához használatos eszközöket, anyagokat is találtak a nyomozók. E körülménynek és I. r. vádlott előéletének összevetéséből (néhány nappal korábban ítélték el jogerősen terjesztői típusú elkövetés miatt) valóban az következik, hogy e vádlott a kábítószer kereskedés céljából készletezte (elsőfokú ítélet 26. oldal 4. bekezdés).

IV. r. vádlott tekintetében sem hagyható figyelmen kívül előélete, az, hogy a 2005. december 8. napján jogerős ítéletével a Fővárosi Bíróság forgalmazói típusú elkövetés miatt végrehajtható szabadságvesztést szabott ki vele szemben. Erre, a kábítószer elrejtésének helyére figyelemmel helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a lakásából, gépkocsijából lefoglalt kábítószer IV. r. vádlott szerezte be, tartotta (20. oldal 2. bekezdés). Önmagában a kábítószernek a jelentős mennyiség alsó határát éppen meghaladó voltából, terjesztői típusú elkövetést alátámasztó dolgok hiányában ugyanakkor valóban nem lehetett kétséget kizáróan következtetni arra, hogy IV. r. vádlott kereskedés céljából szerezte meg, készletezte a kábítószer.

A lefoglalt kábítószer mennyiségéből megállapíthatóan a vádlottaktól lefoglalt pénzt a terheltek kábítószer vásárlásra szánták (28. oldal 2-3. bekezdés). E megállapításnak a tényállásban is történő rögzítését rendelte el a másodfokú bíróság.

A vádlottak és a védők a jogorvoslatukban nem hivatkoztak olyan új bizonyítékra, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapítottól gyökeresen eltérő tényállás megállapítása, avagy erre vezető bizonyítás lefolytatása lett volna indokolt. Márpedig a Be. 351. § (1) bekezdése alapján az előbbiek hiányában a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. E jogszabályi rendelkezésre figyelemmel a másodfokú bíróság a kiegészítések mellett az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak a vádlottak cselekményeinek a minősítésénél.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette I. r. vádlott cselekményét forgalmazási típusú kábítószerrel visszaélés büntettének; IV. r. vádlott elkövetési magatartását a Btk. 282. § (1) bekezdés 4. fordulatában meghatározott, a (2) bekezdés b.) pontja szerint minősülő tartással, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének. Szemben az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal I. r. vádlott kábítószerfüggő. Cselekményének helyes minősítése ezért a Btk. 282/C. § (2), (4) bekezdés II. tétel szerinti kábítószerfüggőként, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette. Helyesen mutatott rá ugyanakkor a Fővárosi Bíróság e vádlott tekintetében az 1/2007. Büntető jogegységi határozatnak a cselekménye minősítésével kapcsolatos rendelkezésére.

A természetes egység meg nem léteire tekintettel azonban sem I. r., sem IV. r. vádlott esetében nem kerülhet sor res iudicata-ra hivatkozással az eljárás megszüntetésére. Ahogyan ezt a másodfokú bíróság korábban jelezte, mindkét vádlott esetében a jelen cselekmény elkövetését megelőzően emelkedett jogerőre a kábítószerrel visszaélés büntette miatt büntetőjogi felelősségüket megállapító ítélet. IV. r. vádlott tekintetében pedig az is kizárja a természetes egységet, hogy forgalmazói típusú, míg jelen esetben fogyasztási típusú bűncselekmény elkövetését állapította meg vele szemben a bíróság. Márpedig e kétfajta típusú

bűncselekmény nem természetes egységet, hanem halmazatot alkot. E tekintetben is helytálló az ügyészi indítvány IV. r. vádlott védőjének érvelésével kapcsolatosan.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket I. r. és IV. r. vádlottak tekintetében. Az utóbbi vádlott esetében kiszabott szabadságvesztés mértéke törvényes, mert a kábítószer jelentős mennyiség alsó határát alig meghaladó voltának megfelelően a törvényi minimumhoz közeli a kiszabott fegyházbüntetés. IV. r. vádlott büntetett előéletére, különös visszaesői minőségére figyelemmel nincs törvényes ok büntetése enyhítésére.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy IV. r. vádlott korábbi elítéléséből kapott feltételes szabadsága 2007. február 14. napján járt volna le. Az elsőfokú ítélet meghozatalakor törvényesen döntött a Fővárosi Bíróság e feltételes szabadság megszüntetéséről, mert az előbbi időponthoz képest öt év akkor még nem telt el. Az ezt követő időmúlásra figyelemmel azonban e feltételes szabadság végrehajthatósága 2012. február 14. napján elévült a Btk. 67. § (1) bekezdés d.) pontja alapján. Ezt az elévülést a 4/2006. Büntető jogegységi határozat iránymutatására figyelemmel a nem jogerős elsőfokú ítéletben kimondott feltételes szabadság megszüntetése nem szakította félbe, mivel ezen ítéleti rendelkezés - a jogerőre emelkedésig - nem tekinthető végrehajthatónak. Ezért a Fővárosi Bíróság 6.B.200/2003/83. számú ítéletével kiszabott büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó elsőfokú bírósági rendelkezést mellőzte az ítélőtábla. Az elévülés ugyanakkor nem változtatott azon a körülményen, hogy e vádlott a feltételes szabadság ideje alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt, ezért feltételes szabadságra a Btk. 47. § (4) bekezdés a.) pontja alapján nem bocsátható.

A minősítés változása folytán I. r. vádlott cselekménye enyhébben minősül, ennek folytán szóba sem kerül életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabhatósága vele szemben: a büntetési keret két évtől nyolc évig, illetve a különös visszaesésre figyelemmel tizenkét évig terjed. A büntetés kiszabása során ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy hasonló cselekmény miatt megszületett jogerős ítéletét követően néhány nappal követte el a terhére rótt bűncselekményt, továbbá a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása még nem fejeződött be. A Fővárosi Ítélőtábla ezért az enyhébb tételkeretre figyelemmel mérsékelte másfél évvel a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést. E mellett megállapította, hogy I. r. vádlott a Btk. 47. § (4) bekezdés a.) pontja alapján - az előbbi okból - feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az elsőfokú bíróság IV. r. vádlott tekintetében a házi őrizete szabadságvesztésbe történő beszámításánál olyan kulcsot alkalmazott, mintha fogházbüntetés került volna vele szemben kiszabásra. A másodfokú bíróság ezért akként változtatta meg, hogy a Btk. 99. § (3) alapján - a végrehajtási fokozathoz igazodóan - öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

I. r. és IV. r. vádlottak és védőik fellebbezése az előbb írtakra figyelemmel az enyhítésre irányulóan megalapozott volt.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és IV. r. vádlottak tekintetében megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be.371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

III. r. vádlott tekintetében az eljárás megszüntetése nem érinti az elsőfokú bíróság által törvényesen alkalmazott vagyonelkobzást. Az elsőfokú bíróság ítéletének e rendelkezését a Fővárosi Ítéltábla a Be. 569. § (1) bekezdésére figyelemmel hagyta helyben.

A bíróság felhívja III. r. vádlott figyelmét, hogy a Be. 580. § (1) bekezdés II/b. pontjának utolsó tétele alapján az eljárás során vele szemben fogatosított előzetes letartóztatásért és házi őrizetért kártalanításra jogosult. A kártalanítási igényt e végzés jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül terjesztheti elő, e határidő elmulasztása jogvesztő a Be.583. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján.

Budapest, 2012. november 15. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.1070/2008/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.123/2011/33. számú ítéletében írt változtatással I. r., III. r. és IV. r. vádlottakra jogerős és I. r. és IV. r. vádlottak, valamint a vagyonelkobzást megállapító rendelkezés tekintetében III. r. vádlottra vonatkozóan végrehajtható.

Budapest, 2012. november 15. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelűl:
tiszttviselő*